

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Jeg har altså kun 2 minutter til at svare på alle de her spørgsmål ...

Formanden:

Nej nej.

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Nå, lampen begyndte ellers at lyse før.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil vil jeg sige, at man så kan diskutere, om det er en forringelse. Det er da rigtigt, at de to reservede uger er blevet fjernet, men jeg synes, at det er en forbedring, i og med at man får fulde dagpenge under barsel, og det bør motivere mændene til at tage mere af barselorloven. Så jeg ser det faktisk som en forbedring og ikke som en forringelse. Men man kan jo altid sætte tingene op, som man nu engang vil.

Til fru Mette Frederiksen vil jeg sige: Det er simpelt hen bare morsomt, for det er jo retorikken og ikke egentlig sagen om Videnscenteret, der åbenbart skal diskuteres. Først er jeg sur, så er jeg arrogant, og derefter taler fru Mette Frederiksen om noget helt andet end det, det her handler om, nemlig om L 46, hvor jeg både har været i samråd, og vi har haft spørgetime herude, og vi har diskuteret den sag i går. Den har haft tre behandlinger. Fru Mette Frederiksen ved udmærket godt, hvad min holdning er til det, så det vil jeg ikke komme ind på mere. Så vil jeg slutte af med at sige til bemærkningen om, at jeg prioriterer egne behov, at jeg ærlig talt ikke ved, hvad fru Mette Frederiksen mener med det.

Til fru Sandy Brinck vil jeg sige, at lige løn for lige arbejde absolut er en mærkesag, og det skal selvfølgelig sikres, at vi får det. At man så på den anden side føler et stort, stort behov for at gøre grin med, at man undersøger kvinders kostvaner – i øvrigt også mænds – og kvinder og sundhed, synes jeg simpelt hen er under lavmålet. Hvad skal det til for? Det er virkelig arrogant.

Men så må jeg jo konstatere, at ligestillings-spørgsmål for i hvert fald fru Sandy Brinck og måske også Socialdemokratiet åbenbart bare er ligelønsspørgsmål, og så har man ligestilling. Men jeg ser det altså i et lidt bredere perspektiv, og mener her, at det er udtryk for en arrogance.

Til fru Sophie Hæstorp Andersen vil jeg sige, at nu er det jo sådan, at Videnscenteret har været en del af ligestillingsafdelingen, og ligestillingsafdelingen har bedt Videnscenteret om at lave

nogle ting, herunder bl.a. undersøge forskellige forhold, og det er da klart, at det går videre i perspektiv- og handlingsplanen. Så at vende den om på den måde, synes jeg jo nok er lige lovlig forkert.

Til hr. Bjarne Laustsen vil jeg altså bare sige det samme som til fru Mette Frederiksen, at vi har diskuteret de her ting, L 46 osv., og at det er Videnscenteret, vi diskuterer i dag, og den debat vil jeg gerne tage. Men jeg synes, at vi er nået vidt omkring.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, at der er kommet nogle afværgemånevner, som selvfølgelig er yderst relevante, især når man begynder at snakke om sundhed. Det blev nævnt, at man bruger mange mænd i medicinske forsøg og ikke kigger nok på kvinder, fordi de har nogle andre hormonale balancer.

Jeg må sige, at det jo ikke har været særlig svært at skabe p-piller, som jo er noget af det mest besværlige, når man skal ind og regulere hele cyklus for kvinder. Man har jo endnu ikke fundet nogen funktionsdygtige mandlige p-piller, så jeg tror nu nok, at lægerne og sundhedsforskningen i den grad fokuserer på kvinder lige så snart, der er penge at tjene. Så spørgsmålet er, om det er ligestilling, hvis medicinalindustrien i højere grad begynder at fokusere på dem.

Så det, jeg efterlyser fra ministerens side, og det er også det, jeg spurgte om tidligere, er: Hvilke tiltag har regeringen tænkt sig at lave for at fremme ligestilling i det her samfund? Nu er man kommet med eksempler på, hvad man gerne vil fjerne, men hvad vil man gerne lave, og hvad vil man gerne oprette?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal da gerne sige til ministeren, at jeg skam taler om Videnscenter for Ligestilling i dag, og det gør jeg, fordi regeringen sammen med Dansk Folkeparti jo konsekvent fører en fordelingspolitik via skatter og pensionsforhold, og begge dele har store konsekvenser for ligestilling, fordi det først og fremmest rammer ikke mindst de dårligt stillede kvinder, og fordi regeringen sammen med Dansk Folkeparti har en skjult dagsorden, som hedder, at kvinder egentlig hører til derhjemme. Kvinden passer sådan set bedst i de familiære bånd derhjemme; derfor en forlængelse af barslen med færre rettigheder til mændene; derfor en gennemtvunget deltids-